

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un şir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoțesc.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Ti-pografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Românii și Maghiarii.

În broșura de pe August c. a. revistei „Franco-Italiană”, ce apare la Neapole, ilustrul nostru V. A. Urechă a publicat la loc de frunte următorul articol, de interes deosebit pentru noi:

Cetitorii Revistei Franco-Italiană știu că există la București sub numele de „Liga pentru unitatea culturală a Românilor”, o asociațiune număroasă și importantă.

Liga fundată, sunt vre-o 20 de ani, urmărește prin toate mijloacele legale realizarea programului său, care este: redescoperirea conștiinței latine în toate țările unde se găsește răspândiți membri ai națiunii române. Bine știut este, că nu sunt Români numai în România, ci și în Transilvania, Bănat, Bucovina, Basarabia și Peninsula Balcanică, care sunt populate cu mai mult de 6 milioane de Români, pe cari necesar este de a-i scoața de desnaționalizare.

Numai singur Ungurii, orbiți de un șovinism ultrai, au interpretat rău acțiunea Ligei: urmărind un ideal imposibil pentru un stat cu o populațiune în majoritate de alte rase și de alte limbi decât cele ale guvernanților, politicienii maghiari au început, acum câțiva ani, o campanie de exterminare a naționalităților care compun statul lor. Prin forța brutală, prin toate mijloacele de corupțiune și umplând închisorile dela Seghedin cu toți acei cari se opun scopului urmărit, guvernel ungurese se înverșunază mai ales contra celor 3 milioane de Români autoctoni ai Transilvaniei și ai Bănatului. Prigonesc limba, moravurile și le contestă latinitatea lor.

Favorele este că o asemenea opresiune brutală, barbară, se dea naștere unei contra-acțiuni a întregii națiuni române.

Toamă aceasta s'a întâmplat: Liga, urmată de întreaga națiune, fără de distincțiune de partide politice, a luat apărarea naționalităților oprimate și mai ales a Românilor.

Ligei se datorește redescoperirea simpatțiilor țărilor latine pentru frații maltratați și persecutați în Ungaria. Dar guvernul și dela Budapesta spăriați de desaprobațiunea întregii Europe, avură recurs la o minciună pentru a desarma opiniunea europeană emoționată, indignată: ei au acuzat Liga de iredentism.

Nu, zis-u-s'a la Budapesta, Liga din București nu se interesează cu alt gând de Români din Ungaria, decât cu gândul de a-i răpi, cu Transilvania și cu Bănatul, ca să-i încorporeze la România. Latură ridicolă a unei asemenea afirmațiuni n'a scăpat presei țărilor latine și nici chiar țărilor germane și slave, presei oneste, care nu trăiește din bugetul reptilelor dela Budapesta. Este evident, că oamenii politici de bun

simț au aruncat de mult timp calumnia ungurească în fundul panerului cu gunoi, dar' aceasta nu a împiedecat pe șovinii maghiari de a continua sistemul lor, de a acusa Liga română, că face iredentism, daco-românism!

Frumoasa asociațiune din București a respins totdeauna cu indignațiune o asemenea acuzațiune. Aceasta găsește ecou și la Viena, unde odinioară contele Kálnoki se grăbise de a o accepta întru câțva. Comitetul central al Ligei române, sub președința mea, a scris atunci o epistolă acestui diplomat, epistolă memorabilă, care a răsturnat scornitura politicianilor, a șovinilor din Budapesta. Dar' greu e de a vorbi de colorii la orbi din naștere.

Ungurii continuă a calumnia Liga și ea se văzu nevoită să dea o nouă desmintire presei ungurești cu ocaziunea ultimului congres ce această societate a ținut în București, în 2 Iunie trecut.

În discursul meu de deschidere a acestui congres, în calitate de președinte al Ligei, din nou am respins acuzațiunile îndreptate contra noastră de dincolo de Carpați și am demonstrat, pentru a suta-ora, că asociațiunea noastră n'a înserat pe drapelul ei mărirea teritorială a României, ci numai curat conservarea limbii, a moravurilor, a individualității latine a fraților noștri, pe cari soarta i-a pus sub accepturi străine.

Situațiunea Ligei române combătând sub nemuritorul drapel al latinității, nu poate să nu intereseze pe lectorii Revistei Franco-Italiane și a lumii latine. Ca președinte al Ligei române am organizat în Octomvrie 1899 sărbătorile italo-române la Forul lui Traian la Roma, sub prezidenția necomparabilului Baccelli. Tot Liga ce prezidează a organizat în anul trecut la Paris, acel frumos congres al junimii din toate țările latine.

Tot ca amic devotat al latinității n'am încetat de a fi în relațiuni cu Italia, Spania, Portugalia și cu toată America latină... Cu toată situațiunea excepțională, ce prin munca mea semi-seculară me-am creat în țara mea, n'am refuzat să reprezent în ea ca simplu consilier general, micile republici latine din America-de-sud.

Făptuit-am așa în numele Ligei cu speranța că aceste state depărtate ar ajuta pe România iredentistă contra Ungariei?

Absurditatea unor asemenea acuzațiuni sare în ochii oamenilor onesti. Ah! dar' sumpții noștri vecini maghiari, să fie cu băgare de seamă! Nu brutalisind, cum fac cu cele 3 milioane de supuși unguri cu buze românești, vor isbuti să facă din ei supuși fideli.

România n'are nici un interes să împușcă Ungaria și de mult timp sunt partizanul unei federațiuni a țărilor mele

cu aceea a Maghiarilor, dar' această alianță nu poate fi cimentată, pe mormântul a 3 milioane de frați! Să re-mintăm Ungurii la idealul lor politic imposibil, de o țară cu o limbă unică, cea ungurească; să acorde ei drepturi egale la toți supușii eteroetnici și alianța cu România e asigurată.

Această alianță nu este indispensabilă numai Românilor, ci și Ungurilor, ba chiar la toată Europa.

Nu mai formând și fortificând această insulă româno-maghiară se va putea constitui o barieră între lumea slavă și cea germană și numai așa Europa va fi asigurată pacea sa universală. Așa se va dobândi un tampon de siguranță pentru ziua cataclismului viitor, rezultând din ciocnirea dintre cele două rase mari umane. Viitorul Ungariei, ca și al României obligă aceste două state să se înțeleagă, să se stimeze, să se iubescă. Români înțeleg această demult. De ce Ungurii nu văd și ei tot atât de clar ca noi, viitorul amenințător și pentru unii și pentru alții?

Înțelegerea lor cu unele din naționalitățile Peninsulei Balcanice, va asigura soluțiunea definitivă a chestiunii anevoioasă, zisă a Orientului. Dar' încă odată: imposibil de realizat asemenea alianță pe cât timp oamenii politici unguri nu vor fi încetați de a persecuta pe frații noștri din Transilvania și din Bănat. Este a lucra în contra adevăratelor interese de a continua sistemul actual unguresc.

Toată presa latină onestă și independentă ar trebui să lucreze alături cu Liga română, ca să facă să înțeleagă guvernul dela Budapesta, ceea ce Liga îi expulă în van, adică a României, e convinsă de necesitatea alianței sale cu Ungaria și că ea știe bine, că nu urmărind un ideal opus integrității țărilor Maghiarilor, va ajunge a fi mai forte: chiar dacă ea ar putea reuni sub stăpânul Regelui său Carol I. toate cele 12 milioane de Români, tot s'ar găsi încă prea slabă, din cauza situațiunii sale topografice, care i-ar da de vecin pe Rusia, cel mai mare și mai amenințător stat din Europa.

Nu pretinsu daco-românism poate deveni fatal Ungariei, ci mai curând persecuțiunile naționalităților, care își întorc privirea, tot cu mai multă încredere, spre lumea slavă, careia o parte dintre ele aparțin prin sânge și limbă. Înțeleagă presa ungurească și învâțații maghiari că este în interesul patriei lor de-a recăstiga simpatia Slavorilor, Românilor, Sașilor; facă-i să se iubescă patria comună fără să pretindă a-i desnaționaliza. De ce Svișera nu le-ar servi de exemplu? Nu stă acolo patru naționalități cu limbi diferite, și încetau din cauza aceasta de a constitui o singură națiune? Ce s'ar întâmpla

în ziua când președintele Helvetiei și-ar pune în cap să suprimă naționalitățile și limbile diferite, sub preț de a realiza unitatea națională? Ar fi finele Helvetiei!

Haide, puțin bun simț, dlor politicieni unguri.

V. A. Urechă.

Sibiu, 23 Aug. 1901.

Împăratul Francisc Iosif și Suveranul român. Maiestatea Sa Monarhia noastră a primit Duminecă dela Suveranul român și dela prințul moștenitor Ferdinand telegrame de felicitare cu ocazia aniversării nasterii sale. Monarhul nostru a răspuns la acele depeși exprimându-și dorința ca să vadă la toamnă pe MM. LL. Regele și Regina.

ȚARUL ÎN FRANCIĂ. În cercurile politice din Europa a produs mare senzație știrea dată alaltăieri din Paris, că Țarul va visita în curând Franța. Țările parisiene scriu, că sosirea Țarului în Franța e fixată pe 17 Septemvrie c. Țarul va sosi pe pământ francez la Dunquerque, unde va fi primit de Loubet. Va pleca apoi la Compiègne, unde se va întâlni cu Țarina. Între altele Țarul va ține o revistă asupra escadrei de nord a flotei franceze și va lua parte, la Rheims, la încheierea marilor manevre franceze.

Presa franceză a primit cu mare bucurie vestea despre visita Țarului, înecosebi ziarele guvernului. Visita are o dublă însemnatate politică. Se dă prin ea o nouă dovadă de trăinicia alianței duble dintre Rusia și Franța, ear' pentru politica internă a Franței ea înseamnă întărirea actualului guvern, presidat de Waldeck-Rousseau.

În vremea din urmă principala acuzare ce-i aduceau guvernului naționalității și monarhiei era, că a slăbit alianța cu Rusia. Acum li-e dă acestora din urmă o desmintire teribilă.

Chestiunea albaneză. În privința discuțiunii ce s'a ținut în presa străină asupra Albaniei, „Fremdenblatt” din Viena scrie următoarele:

„Bărbații politici conducători din Austro-Ungaria și Italia au declarat deja că Albania, ca teritoriu turcesc, nu poate forma un obiect ce ar stârni gelozia între cele două state, nici nu poate fi un obiect de conflict, de oare-ce nici unul dintre cele două guverne nu urmărește acolo scopuri egoiste. Această declarație n'a satisfăcut pe unele ziare italiene și zitor, dimpreună cu agilitatea purtării, precum dovedește câte-odată și Români cel mai de rind. Acest popor unit și ridicat la înaltă cultură ar fi apt să stea în fruntea culturii omenimii. Limba lui e așă de sonoră și de bogată, încât o desebire s'ar potrive pentru cel mai cult popor pe pământ.

Etăa onor. adunare! cum o apreciază străinii limba noastră, opinea noastră batjocorită.

Nu înzădar e farudit poporul nostru cu cele mai mărite neamuri din lume; și de vom cerea că prin ce mijloc și căi s'a ridicat acesta la aceea mărire? Vom afla că numai prin cultură și civilizațiune; ear' de vom căuta cauzele, pentru cari am rămas noi îndrăgă, vom afla, că din lipsa culturii.

A ridică dar' pe Român din starea lui scăpată în girul neamurilor culte s'a înființat acum 40 ani „Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român”. Scopul „Asociațiunii” e dar' a scoate la lumină comorile îngropate de sute de ani în sufletul Românului, a le valorifica în folosul omenimii, și a-l conduce prin cultură pe calea, care i-a desemnat și Românului Dumnezeul popoarelor. Animată de aceste simțăminte cu ramul de măsline al păcii în mână am venit și noi, iubitor popor român, în această comună frunză, nu cu scopul

se poate spăra că păreri lor vor rămâne și mai departe esopțiuni rari și că marea opinie publică italiană nu se va lăsa a fi indusă în eroare.

În ce privește pe cele două cabinete, ele sunt pe deplin convinse de legalitatea asigurărilor reciproce și publicității, dacă nu se lasă a fi condusă de idei preconcepționale, ci de o dreaptă cumpănire a situației, se va da de partea lor, căci e foarte clar că Albanzii n'au de loc gustul să se desfacă de Turcia spre a se alipi de un stat străin... Albanzii se pot bucura și de aici înainte de avantajele situației lor, precum și de avantajele ce le au din partea Austro-Ungariei și în timpul din urmă și din partea Italiei pe teren bisericesc și cultural. Dacă înaintea pe calea civilizațiunii și culturii, aceasta nu poate decât să ne bucure.

9 AUGUST v. 1601. Ieri, Joi, s'au împlinit trei sute de ani dela încrederea în cortul seu de oștean a lui Mihail-Vodă-Viteazul, Domnul Românilor, apărătorul fără preget al patriei și al credinței creștinești.

Sorțea îi urzise să ajungă la apogeul gloriei, pe care o putea visa un princip român: Unirea sub sceptrul seu a toată suflarea românească.

Eu uois mișcește, pe când adjutantul seu era în cort. Basta chemă pe Iacob Beauri și dete instrucțiuni ca să ucidă pe Domnul român. Mihail văzându-se încunjurat de dușmani, el cultural înarmat după libertate răcnă „Prins eu?” și scoțând sabia începuse să lupte.

O suflă îi strâpnușe înimă. Astfel murîroul cel mai scînt al neamului românesc pe câmpia Turzii.

Binecuvântată fie între noi memoria celui ce acum 300 de ani a scris cu viteaza lui sabie o pagină glorioasă în istoria țărilor noastre. Români ardeleni! Depuneți și voi o laurimă la mormântul unicului Domn român al acestei țări!

DIETA se va întruni, cum știm, în 3 Sept. c. Prim-ministrul Săli, a plecat ieri la Kátot, de unde se va întoarce la Budapesta numai la finea lui August. Ministrul a făcut cunoscut mai multor corifei liberali, că guvernul nu a stabilit termenul noulor alegeri. Sesiunea dietei va ține câteva săptămâni, cât e de lipsă să se acceptate unele proiecte de lege de importanță. Între altele se vorbete de votarea unui buget provizor, fiindcă noua dietă probabil nu va avea timp a desbăte bugetul ordinar în anul curent.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Din despărț. Sătmăr-Ugocia al „Asociațiunii”.

— Discursul de deschidere al directorului despărț. George Suta, la adunarea din Iojib. —

Vă salut cu iubire frățească, că ați urmat apelului meu, și v'ați prezentat la această adunare a despărțământului, înființat pentru literatura și cultura poporului român din Sătmăr.

On. adunare! Limba e comoara cea mai scumpă a unui popor, ea se naște, înfloarește, trăiește și moare deodată cu poporul. Și cu cât e mai vechiu un popor, cu atât suferințele lui sunt mai multe și mai îndelungate; căci toate evenimentele, câte trec peste viața unui popor, se revărsă și asupra limbii aceluia.

1796 de ani au trecut, de când împăratul Traian a adus pe strămoșii noștri din Italia cea frumoasă, și i-a așezat pe aceste câmpii, plauri și munți întru apărarea împărăției romane; dar un popor când își strămută locuina, nu se mută numai cu trupul, ci își duce cu

sine: numele, limba, portul, destina, scările și virtuțile strămoșești. Așa au adus cu sine strămoșii noștri din Roma numele și o limbă frumoasă, ca și care mai frumoasă și mai plăcută n'a semănat Domnul pe pământ. Dar' abia a trecut un veac și jumătate, ordele barbare, după cari iarbă nu mai creștea pe câmp, ca niște roiri negre năvăliră asupra acestor țări, vulturii romani bătuți de vânt se adună în locurile de scapare ale munților transilvani și cultura română cade sub loviturile vrășmașilor nemiloși.

Ca un popor orfan și părăsit viețuiesc Români multe veacuri prin aceste locuri, și numai tânguirii și glasuri plângătoare se aud egind din suflătele rănite de durere ale Românilor, în cari strigau după ajutor la Dumnezeu.

În aceste timpuri de tristă memorie, urmașii aceluia popor, care stăpânea odată lumea, au ajuns la o stare atât de ticăloasă, încât la vederea lor frânt de durere așa esclămă un învățat român, George Lazar: „Când s'ar ridica duhul din țărîna strămoșilor; și ar privi peste strănepoții mărîtului Aureliu și înaltului Traian, în ziua de astăzi mai cunoaște-i-ar? Negreșit i-ar căuta în palatrile cele mari împărătești, și i-ar afla în vizuinele cele proaste și întunecoase; i-ar căuta în scaunul stăpînirii, și

i-ar afla amărîți sub jugul robiei; i-ar căuta amărîți și luminați, și cum i-ar afla ruși, goli, amărîți și căzuți de tot în prăpastia orbiei; dar', onorată adunare! În istoria fiecărui popor sînt zile de jale și de bucurie, zile de umilire și de mărire. Așa ne-a fost dat, că istoria poporului nostru să fie o istorie scrisă cu lacrimi între suspine. Perdu-ne-am de atâtea-ori boierimea, fala și țărîa altor neamuri, scoasă a fost limba noastră și din biserică, din casa lui Dumnezeu, atunci în acele zile opinea ne-a păstrat naționalitatea, opinea ne-a mântuit comorile limbii noastre; căci limba română nu se auzia altundeva, decât în bordeiul țărânului; dar' avut am și zile de mărire, când Bonfiniu, istoricul regelui Mateiu Corvinul astfel scria despre noi: „Români par a se lupta mai mult pentru limbă, decât pentru viață”.

Urgia vremilor nu e în stare a șterge din sufletul lui virtuțile strămoșești, ei și în sărăcia sa poartă viața nobilă și Dumnezeul sfînt nu pentru aceea l'a scris pe Român cu mîna sa în cartea vieții, să-l ștergă earăși din girul popoarelor, și încântat de aceste calități ale Românului astfel îl caracterizează un învățat german, Gul. Hoffmann: „Nu află o inteligență mai ageră, minte mai luminată, spirit mai pîntrun

de a asupri pe cineva de altă limbă, noi nu vom decât a conserva prin cultura românească ceea ce e al nostru, mai încolo rămîna fiecare, de acela, ce l'a zidit Dumnezeu. Căci e bine și folositor, zice un bărbat de stat, să știe omul toate limbile din lume, dar' e rușine să nu știe limba sa proprie. Pentru aceea, a ne iubi neamul din care facem parte, a ne fi dragă limba, care o am supt deodată cu laptele dela sânul mamei, nu numai nu e scădere în om, sau păcat înaintea lui Dumnezeu, ci din contră e o virtute, o datorință împușă de însuși mama natură. Oare națiune — zice contele Adalbert Apponyi — nu-i apără propria sa individualitate, păgubește omenirea, căci lasă să piară o calitate conezută ei de providența cerească.

Cînd urmărm dar' în iubirea de neam exemplul dat de blîndul nostru învățator, nu desprăim pe nime, nu urim popoarele de altă limbă, ci mai pe sus de toate ne iubim neamul nostru, limba noastră; căci noi nu avem alt dușman decât neștiința și întunerecul. Ei, dar' e încă mult întunec în lume,

Școalele române în Macedonia. Ziarele din București primesc din Atena următoarea știre:

„Între dl. Teotokis, prim-ministru al Greciei și dl. Sturdza s-a stabilit înțelegerea cu privire la Românii din Macedonia. Dl. Teotokis a propus ca în părțile locuite de Români să se înființeze în toate școalele, chiar și în cele grecești, câte o catedră de limba română, cu condiția ca în timp de doi ani toate școalele românești să fie desființate.”

„Pravoslavni Vostok”

(„Orientul Ortodox”).

Acesta e titlul revistei săptămânale franco-ruse, care a început să apară în București.

Directorul noului ziar va fi dl. Dragutin Illitch, literat sârb și poet de valoare, pe care motive politice l-au făcut să se expatrieze din regatul regelui Alexandru.

„Orientul Ortodox” va proclama în programul său unirea popoarelor ortodoxe din Peninsula Balcanică, sub egida și protectoratul Rusiei.

Recunoaște drepturile necontestate ale Grecilor asupra Macedoniei; ale Românilor asupra tuturor țărilor locuite de Români, printre care și Basarabia; ale Sârbilor asupra Bosniei și Herțegovinei și încheie în termenii următori:

„Eată, într-un cuvânt, cari sînt ideile, pe bazele cărora „Orientul Ortodox” se va sil să lucreze la apropierea țărilor ortodoxe de Rusia și vice-versa.

„Considerând Rusia ca singurul centru, în jurul căruia ar pute să se așeze popoarele balcanice, fără frică pentru dezvoltarea lor individuală, ne vom sil să demonstrăm, fără să perdem totuși ocazia de a arăta erorile diplomației ruse, cari — adese-ori — au ajutat, opera anti-slavă a popoarelor germanice, nu numai în detrimentul Slavilor, dar chiar în paguba Rusiei însăși.”

Propaganda rusească în România.

„Cronica” continuă cu espunerile sale despre o apropiată acțiune de propagandă rusească în România. Estragem din aceste espuneri câteva pasagi mai marcante.

Accentuând în nrul de Marți, că propagandiștii își îndreaptă eforturile la sate, „Cronica” dă următoarele detalii:

„Franco-rusismul”.

Sîntem în fața unei tentative de a se înființa în România un partid, care se opune politicii de alipire la tripla alianță, politica de alipire la dubla alianță.

Și trebuie să reținem faptul, că azi Rușii maschează ideea panslavistă cu ideea franco-rusă.

Panslaviiștii cunoscînd simpatia de cari se bucură Franța în România, multe legături intelectuale, pe care le avem cu Franța și în special cu Parisul, caută să ne aurească hapul slavismului cu poleiala franco-rusismului.

Și banca pe care vor să o înființeze în București va purta titlul de „Banca

franco-rusă” și ziarul pe care îl vor scoate va fi: „organ franco-rus” și va fi redactat în franțoește.

Prin această poleială cred panslaviiștii că le va fi mult mai ușor să atragă la dinșii elemente serioase românești, care se se pue în fruntea campaniei și să susție pe față interesele panslaviiștilor.

Exploatarea Germaniei.

Și nu trebuie să ascundem lucrurile. Este adevărat, că de cîtva timp a crescut mult la noi curentul anti-german. Atitudinea pe care a avut-o Germania față de noi și de interesele noastre, în ultimul an mai ales, a produs în România un mare curent de nemulțumire. Este azi în țară foarte multă lume care se pronunță contra continuării politicii esterne inaugurată de Ioan Brătianu și ar dori să vadă rupte legăturile noastre cu tripla alianță.

Exploatarea la care s-a dat Germania, mai ales pe terenul economic, în România, nu putea să nu ridice un curent de nemulțumire și e propabil, că dacă un mănunchiu de oameni serioși s-ar pune pe lucru, ar pute să facă mari dificultăți guvernului.

Aceasta o cred și panslaviiștii, de aceea încearcă ei acum o nouă mișcare în România și sînt decisi să facă sacrificii enorme, ca să producă o agitație mai serioasă.

Rolul legațiunii ruse.

Este însă curios, că în întreaga mișcare, întreprinsă acum, legațiunea rusească și în special ministrul Rusiei, dl. Fonton, pare-că nu are nici un rol.

Propagandiștii ruși îl acuză chiar pe ministrul rusec, că nu ar favoriza de loc mișcarea pe care ei se încearcă să o facă în România. Dl. Fonton vede altfel lucrurile și crede că nu pe calea favorită panslaviiștilor se poate obține o schimbare a politicii germanice.

Se pretinde, că dl. Fonton va trebui să părăsească în curînd România, pentru-că se lasă locul unui alt Hitrow, care se ia lucrurile mai din scurt, cu mai multă energie.

Dacă această știre se va realiza sau nu, nu putem spune, dar ceea ce putem afirma este, că nu sîntem în fața unei agitații muscălești, condusă ca pe vremea lui Hitrow, de legațiunea din București.

Centrul de acțiune, conducătorul mișcării panslaviste în România, se află de astă-dată la Odesa.

Propagandiștii.

De rîndul acesta propaganda nu se face dintr-un singur punct și printr-o singură serie de agenți.

Se știe rolul pe care l-a jucat altă-dată în București faimosul Iacobsohn. Acela era tot un agent direct al legațiunii rusești, reprezentantul vestitei secții a III-a dela Petersburg.

Atunci propaganda rusească se răzima mai mult pe religie, acum s'au convins Rușii, că numai cu chestia religioasă nu se poate duce o campanie mare, la care se se asociază și oameni culti, bărbați din sferile politice ale țării.

Secția a III-a.

De aceea agenții secției a III-a au, de rîndul acesta, un rol mărginit.

Ei au să recruteze agenți ordinari și să facă pur și simplu serviciul de spionaj și de ecclereuri.

Sediul acestora este, după-cum ni s'a afirmat, într-un local de pe lângă grădina Cismigiu.

Agenții secției a III-a sînt informatorii agenților principali, ei fi în posesia acestia în curent cu mișcările persoanelor pe care cei dintîi vor să le atragă în cercul acțiunii lor și furnizează informațiuni relative la ideile și purtările

celor-ce par simpatici acțiunii panslaviiștilor.

Propaganda serioasă.

Propaganda serioasă o duc însă alte persoane, cu altfel de poziții în societate, persoane cari, pentru moment, păstrează o prudentă rezervă. Aceștia sînt în directă legătură cu Odesa, cu recomandările lor pot cei-ce se afliază la mișcare să intre la Odesa în relațiuni cu conducătorii propagandei și să primească botezul definitiv.

Visită importantă.

După-ce agenții secundari au sondat bine și s'au asigurat, că o persoană ar fi dispusă să primească ofertele panslaviiștilor, adevă ai susținătorilor politici franco-ruse, atunci, într-o bună dimineață, persoana în chestie, se pomeneste că înaintea porții sale se oprește o trăsură elegantă și primește visita unui domn, cu o poziție destul de însemnată în București.

Angajament de onoare.

Convorbirea începe cu luarea, din partea celui vizitat, a unui angajament de onoare, că nu va spune nimănui un cuvînt despre visita ce i-se face și că nu va divulga nimănui numele vizitatorului.

Urmează apoi un discurs asupra soartei triste ce o așteaptă pe România, din cauza politicienilor cari o țin legată de tripla-alianță, căreia agenții ruși nu-i mai recunosc această calitate, pentru-că, după ei, Italia este trecută deja la dubla-alianță.

Apoi vizitatorul vorbește vizitativului despre informațiile escelente pe cari le are asupra sa și îi cere, în primul loc, să primească să figureze ca redactor la ziarul franco-rus și să lucreze ca să mai atragă și alte persoane, capabile de a colabora la un ziar.

În sfîrșit, vizitatorul vorbește de fondul de 250.000 ruble, ce așteaptă la Odesa și se arată gata să-i dea vizitativului o scrisoare de recomandare către comitetul din Odesa.

Nu este momentul să dăm nume proprii. Înțelege ori-cine că de delicate sînt aceste chestii și cu cîtă băgare de seamă se cuvine să le atîngem. Numele proprii vor eși dela sine la iveală, mai curînd decît ne închipuim.

Afară de aceasta, al altora este rolul să împingă cercetările și mai ales destăinuirile mai departe.

Conciliabulele.

Și într-o locuință dintr-o stradă pe la Dealul Spirei, s'au ținut mai multe conciliabule, la cari au luat parte și unele persoane cunoscute în București.

Afilarea merge însă greu. Cei deja cunoscuți ca susținători ai ideilor comitetului panslavist, nu sînt considerați ca suficienți pentru a porni mișcarea și mai ales bineveniți, pentru a fi puși pe față, în fruntea mișcării. Se caută oameni noi.

Și cauza pentru care lucrul merge greu, este în primul loc, că persoanele mai marcante și cari stau în directă legătură cu comitetul dela Odesa se țin în rezervă, nu voesc să lucreze direct și așteaptă să vadă impresia pe care o va produce în țară apariția ziarului și apoi să vadă dacă e în interesul lor sau nu, să se dea pe față.

Ei, cu agenți inferiori, cu oameni cari nu inspiră personal destulă încredere, lucrurile merg mai greu.

Aceasta însă nu-i descurajază și nu-i face să renunțe la luptă.

Revista esternă.

Situația în Macedonia.

Din Monastir se anunță lui „Polit. Corresp.”, că comitetele macedonene bulgare au început din nou introducerea de arme prin contrabandă în Macedonia.

Spre a se apăra în contra emisiunilor comitetelor jefuitoare bulgare, Mohamedanii s'ar fi constituit în comitete, angajînd tot felul de oameni cari atacă mai mult populația pacinică bulgară și sevrîșesc acte de violențe. În special, în împrejurimile Ochridei, situația ar fi anarhică.

Ziarul rusec „Novosti”, considerînd urgenta necesitate de a se regula chestiunea macedoneană, zice că singura soluțiune practică consistă în a institui în Macedonia și Sârbia-veche un guvern creștin, care ar administra provinciile cu concursul unui consiliu mixt, creștin și turec.

Sultanul la Livadia.

Se vorbește, că Sultanul Abdul-Hamid are intenția să facă Țarului o vizită la Livadia.

Tradițiile mohamedanismului se opun acestei călătorii, căci după principiile acestei religii un urmaș al profetului nu trebuie să meargă în țară de ghiauri decît ca cuceritor. Totuși există o es-

cepție ca această regulă: Sultanul Abdul-Aziz a făcut o călătorie prin Europa la 1867.

Noul secretar de stat în Elsația și Lorena.

Numirea lui Koeller în postul de secretar de stat pentru Elsația și Lorena a produs o penibilă și tristă impresiune. În provinciile anexate apar azi 62 de ziare — în loc de 12 câte erau la 1870 — și mai toate, oficioase ca și liberale, deploră alegerea făcută de împăratul Wilhelm și prevăd o eră de lupte și represiiuni.

Turcia amenințată de Franța.

Guvernul francez a dispus, ca în crucișătorul „Cassard” să plece la țărmuri Turciei, unde îi va urma o întregă divizie de corăbii de război. Aceasta din cauză, că Sultanul refuză încă a semna decretul despre învoială între Turcia și Franța relativă la cheurile din Constantinopol.

În favorul Burilor.

Faptul, că împăratul Rusiei Nicolae a invitat pe președintele Krüger, de a se reprezenta la nunta marelui ducesse Olga, precum și primirea amicală ce a făcut-o Țarul și ministrul de externe Lamsdorff secretarului privat al lui Krüger, van de Hoeven, au făcut în cercurile bure din Bruxelles cea mai bună impresiune, de care-cesînt o dovadă că Țarul consideră pe Krüger încă tot ca pe căpetenia unui stat de sine stătător.

Olanda e hotărîtă să facă un pas diplomatic în favorul Burilor, luînd inițiativa la un protest al tuturor marilor puteri pe baza conferinței de pace dela Haga; așteaptă numai ca mai înăltu Englezii să esecute amenințările cuprinse în proclamația lui Kitchener.

Din Sătmar.

Unul dintre ținuturile noastre românești mai periclitat de a-și pierde caracterul național, este partea locuită de Români din comitatele Sătmar și Ugocia, mai ales cea începînd dela Seini până la Sătmar—Căruș-mari. Cele mai multe sate au locuitori de diferite naționalități, așa: Șvabii, deja majoritatea total maghiarizati și Rutenii, cari și din biserică vreau să-și scoată limba maternă și să o înlocuiască cu cea maghiară. Acestea atrag cu sine și cățiva Români, deși un număr disparent înoc, mai slabi de ânger.

Singur țăranul român resistă încă; școala și biserica națională sînt pedecile lor de a ne desnaționaliza, ear pentru noi ultimul remediu de a ne conserva românismul nostru, prin cultivarea limbii materne păstrate în acele. Dar govinismul crud și impacient și-a început atacurile lui subminante și în contra acestor instituțiuni.

Însă chiar aici ne zace și ne-a zăcut norocul. De-ar fi lăsat toate așa dormitînd, cine știe ce s'ar fi ales de noi, cum ne-am fi trezit, dar acțiunea naște reacțiune. Atacurile neîndreptățite și fără ori-ce considerație în contra tuturor acțiunilor noastre naționale, fie acele cît de modeste, sau la ori-ce cerc mic restrînse; atacurile contra naționalismului din biserică și școală și în contra conducătorilor acelor, a preoților și învățătorilor a deșteptat în urmă și poporul și țăranimea română. Gendarmii din Șiești și Sanislău, opreștele dela Baia-mare, Sanislău și Megieș i-a învățat și pe ei ce pot aștepta dela Maghiari. Dacă deslușirile, vorbirile și sfaturile inteligenței nu le-a putut la toți deschide ochii și mintea, cușitul pus la grumazi de națiunea cavaleră, îl simt și ei, rana tăiată în trupul viu îi doare și pe ei.

De aici încace îi vedem și pe țăranii nostri interesîndu-se de toate întreprinderile naționale ale inteligenței, dîndu-i acoleia mână de ajutor, ba unde are conducători chemați de a lumina și de a se ocupa cu poporul, nu se retrage nici el de a aranja petreceri, concerte și reprezentațiuni teatrale, populare.

La Végmort.

Două conveniri frumoase am avut și acum în scurt timp după oaltă. Una sîntîrea bisericeii din Végmort, împreunată cu concert și petrecere de vară.

Bravul preot, dl. Ossian s'a îngrijit de aranjarea festivităților și a petrecerii, ear dl. învățător Bretan, constiu de chemarea sa, se pune la înțelegere cu bravi și poporeni, le organizează un cor bisericesc și plugar — al doilea în întreg comit. Sătmarului — care a insufletit și delectat chiar și inteligența mai pretensivă, ear poporul a rămas încîntat. Tot el formează din țăranii o trupă teatrală — cu care debutează de atunci la toate convenirile din jur — și care ne-a delectat și pe noi cu piesa destul de bine aleasă pentru popor: „Măța cu clopot nu prinde goareci”. Mult a concurs la reușita concertului și declamațiunile bine

predate, a drăgălașelor d-șoare Ossian și Szabó.

E de remarcant mulțimea țăranimii adunate și interesul ei arătat față de concertul și producțiunea teatrală. Dansul ce a urmat concertului a ținut până în zori de zi. Oaspeții străini de prin Bihor, din Beiuș, au zis, că n'au cugetat să-și petreacă așa bine, așa românește în Sătmar. Poate i-au fermecat frumoasele Românețe în costumurile lor naționale.

La Iojob.

A doua convenire a fost la Iojob, în 11 August cu ocaziunea adunării generale a despărțimentului „Sătmar—Ugocia” al „Asociațiunii”. Fîind opriți anul trecut, de doi ani n'a ținut acest despărțiment adunare, și chiar pentru aceea a voit să aranjeze anul acesta o convenire mai imposantă în Megieș, la care s'a promis întreaga inteligență din despărțiment, ba și mulți străini. Maghiarii auzind de aceasta au văzut un pericol într-o conglomerare a inteligenței și în coatingarea acoleia cu poporul, și din motive ridicole au oprit adunarea la Megieș cu abia cinci zile înaintea terminului fixat, vînd să zăpăcească și să aducă în nedumerire publicul român, ca să dăm un fiasco.

Nu mai bravului director D. Șuta, preot în Moftinul-mic — unul dintre cei mai distinși frunțași ai Sătmarului — și părintelui Constantin Lucaciuc, paroh în Iojob, le putem mulțumi că ne-au scos din încercală și că reprezentarea imposantă a inteligenței și a poporului a impus Maghiarilor stîma și respectul datorit. Dl. C. Lucaciuc a luat firul întregii aranjări în mână și în cinci zile a sevrîșit o muncă într'adever neîntrecut de grea. A stors licențele necesare pentru transpunerea adunării la Iojob, a avisat întreg publicul despre aceasta, a aranjat o sală foarte frumoasă, s'a îngrijit de cazare, mîncări etc. etc. Dar și publicul s'a arătat mulțumitor față de atîta osteneală, pentru-că tot ce are Sătmarul și Ugocia mai de seamă, mai frumos, în inteligență și popor, a fost de față.

Adunarea.

La 9 ore mîsa solemnă cu responsoriile și cîntările solo a corului plugurilor din Végmort. După mîsa se urea pe amvon părintele V. Lucaciuc și într-o scurtă dar înșufleătoare vorbire arătat poporului însemnătatea „Asociațiunii”, care propagă cultura în popor. Îi provoacă să iee cît de mulți parte la această adunare. La 10½ se începe sedința. Domnul director al despărțimentului, părintele Șuta, în prezența unui public imens — țăranii și inteligența — își ține discursul de deschidere, cu cunoscuta-i artă oratorică. (Discursul îl dăm la foiaș. Red. „Tribunei”).

Cînd d-nul Șuta a vorbit despre însemnătatea elementului român s'a întemplat un intermezzo neplăcut. — Se scoală pretorul și zice ungurește: „Dle president, te provoc să absteai de espuneri, cari ar fi în stare a răscula sau răsvrăți poporul în contra statului...”. N'a putut continua, căci protestele energice, ce au urmat la o astfel de întreprindere răuticioasă și înjustă l-au silit să se domolească. Dar ardea în el în continuu dorul de a afla ceva încorectitate, ca să ne poată face necaz, se acăța cînd de una cînd de alta, nici cînd minute n'a stat liniștit.

În urmă și-a putut relua firul vorbirii părintele Șuta și cu argumentele cele mai zdrobitoare de însuși clasici Maghiarilor, documentează, că noi ne împlinim o datorință sfîntă de neam și n'am venit să asuprim pe alții etc., apoi îndeamnă la muncă și declară sedința de deschisă.

Publicul era încă sub impresia frumoaselor cuvinte, cînd între vii aolamăni se scoală părintele Conat. Lucaciuc și binevantează despărțimentul, adunat la Iojob, și comitetul acoleia; salută ca oaspeți binevăzuți inteligența și poporul sosit la adunare. Espune însemnătatea poporului român și necesitatea acoleia de a trăi pentru sine și patria comună, și cît de mult este avisat statul, ca poporul român să trăiască și să progreseze. Și el nici nu despezează, cînd vede în fruntea noastră oameni, ca bravul nostru director G. Șuta și până-cînd avem un popor deștept, care pricepe glasul chemător al conducătorilor sei. Încheie cu frumoasele cuvinte: „Nu ne este frică de nimenia, căci Dumnezeu e cu noi și noi Români sîntem și vrem să fim Români”.

(Va urma.) Buciumul.

Cronica zilei.

Sibiu, 23 Aug. n. 1901.

Carmen Sylva și Tolstoi. Regina Carmen Sylva a prezentat operele sale însoțite de o scrisoare lui Tolstoi, celebrul scriitor rus. La aceasta Tolstoi a trimis următorul răspuns către Suverana României:

„Cunosc inima și geniul Reginei, care înviorază cu arta sa cîntecul poporului său, unind palatul cu coliba într-o însoțire dragălașă. Fie pe tron sau în mijlocul poporului, înima femeii are totdeauna aceleași palpități, aceleași poezie, ceea-ce din nenorocire nu se vede la bărbați.”

Regele George la curtea regală română. Se anunță din Paris, că regele George al Greciei, care se află acum la Aix-les-Bains, va face pe la sfârșitul lunii lui Septembrie o vizită curții regale a României.

Un general român decorat de regele Sârbiei. Regele Alexandru al Sârbiei a acordat dlui general Vasiliu Năsturel, comandantul diviziei active din Dobrogea, marelui cordon al ordinului Takova.

Avansări în armata comună. În ziua onomastică a Monarhului s'a făcut în grădina școlii de cadeti a armatei comune din Sibiu cu mare solemnitate jurarea nou denumitorilor absolvenți ai năsturel școlii la rangul de locotenent de ofițer. La solemnitatea aceasta au participat pe lângă un public mare și ales și mulți părinți ai braviilor tineri. Pe lângă alții fură înaintați și următorii cadeti absolviți români: Ioan Ilcuș din Rășinari, com. Sibiului la reg. 2 din Bosnia, Alexandru Simon din Sângeru de Câmpie, comitatul Cojoceni la reg. 21 de inf., Ioan Hidu din Cichindeal, comitatul Sibiului la batalionul 28 de vânători, Corneliu Savu din Vale, com. Sibiului la reg. 5 de inf., Iosif Covrig din Nirașeu, com. Mureș-Turda la reg. 92 de inf., Vasiliu Tănovean din Brașov la reg. 81 de inf. și Aureliu Maxim din Siliște, com. Sibiului la reg. 43 de inf. Le dorim multă îndestulare în cariera lor frumoasă.

Dragoste ruso-română. Se scrie din Odesa, că acolo se pregătește o mare excursiune de plăcere pentru Sâmbătă, 25 August, când vor porni de acolo mai multe vapoare de pasageri cu destinație pentru Constanța, unde vor sosi Duminecă, 26 curent și cum biletele de plăcere vor fi valabile până Joi, 30 August, care este zi de sărbătoare, Taie-reza Capului Sf. Ioan, vizitatorii Constanței vor visita și Bucureștii.

Moartea lui Kaizl. În Austria a produs adânci regrete moartea fostului ministru de finanțe Dr. Kaizl. Împăratul și-a exprimat veduvel condoleanțele prin contele Paar. La înmormântare ministrul austriac va fi reprezentat prin ministrul *Böhm-Bawerk* și *Rezek*. Consiliul comunal din Praga în ședința de ieri, prezidată de primarul Dr. Srb, a decis unanim să condoleze veduvel lui Kaizl prin telegramă. Dr. Srb a vorbit în termeni foarte călduroși, ridicând meritele lui Kaizl.

Despre balul Ligel, secția Predeal ni se scriu următoarele din Sinaia: Duminecă, 6 August v., s'a ținut în salo-nul »Fabricelor« din Azuga, *balul Ligel cultural, secția Predeal*. Dându-se bunul renume, de care se bucură toate petrecerile aranjate de această patriotică instituție — menită a șterge lacrimile fraților de sub stăpâniri străine, în lupta grea ce o duc pentru menținerea naționalității lor — reușita splendidă a balului era de prevăzută. Întreaga vale a săltăreței Prahovei, care adăpostește în ademențarea umbră a falnicilor păduri ce o înconjură atâtă lume românească în timpul verii călduroase, și-a dat întâlnire cu această ocaziune la Azuga, vestită în ospitalitate și veselie. Pe la cinașurile 9 seara, frumosul și spațiosul salon iluminat »a giorno« și împodobit cu bogate ghirlande de flori și brazi, din mijlocul cărora eșea în relief »mândrul nostru tricolor« — era completament ocupat. Musica începe să cânte »Hora unirii« și jocul se încinge cu foc pentru că se continuă viciu până în zorile zilei, sosită prea de vreme. Liga centrală din București a fost reprezentată prin dl secretar *Septimiu Mureșianu*; ilustrul ei președinte *V. A. Urechidă*, fiind suferind la Sinaia. În-casările făcute cu acest bal pentru fondurile Ligel, întrec toate rețetele de până aci, grație activității vrednice de toată lauda a bunilor Români *S. Igirozan* și *I. Babeș*, inițiatorii balului. Costumul național a fost purtat de majoritatea frumoaselor dansatoare. S'a petrecut admirabil. Trăească Liga și susținătorii ei!

La fondul de 20 bani întemeiat de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: N. Ghica, funcționar la căile ferate (Craiova) 1 cor.; d-șoara Vilma Otto 20 bani, N. N. 40 bani, Măneșcuț, paroh, P. Dan, publicist, Ioan Petrișor, profesor, d-na Elisabeta Petrișor, d-șoara Silvia Petrișor, stud. de universitate (București), Victor Tordășianu, secretarul »Reun. rom. de înmormântare din Sibiu«, fiecare câte 20 bani; I. Garioiu, stud. jur. (Zărnești) 1 cor. (În numărul 146 s'a publicat din greșeală numele dlui *M. R. Cărbuneanu*, prof. în București cu »Cărbunescu«).

Descoperire. În marele zid de lângă mănăstirea »Negru-Vodă«, care după cum se știe s'a prăbușit, s'a descoperit o scară de piatră în formă de spirală, care este admirabil lucrată în raport cu timpul când s'a construit. Se crede că conducea într-o subterană sau turn.

Congresul al doilea al croitorilor din toată țeara s'a ținut zilele trecute la Arad. S'a discutat asupra mai multor chestii de importanță, dintre cari: împărțirea între industriașii mici a lucrărilor pentru îmbrăcarea miliției, scăderea censului de dare, apărarea în contra concurenței neonestă. Membrii congresului n'au uitat să-și facă și datoria patriotică, închinându-se pe la statuetele celor 13 martiri naționali.

Omor întreit. Că nu e totdeauna mare norocire să fii bancher, se poate vedea și din întâmplarea, că bancherul din Lipsa, *Meyer*, după ce și-a împușcat soția și un copil de 6 ani, și-a trăs și gheși un glonț cu revolverul. Meyer era disperat, căci își pierduse toată averea în cunoscutul desastru al băncii din Lipsa.

Măncat de furnici. O țărăncă din comuna Schlang de lângă Marienbad, ducându-se în câmp la lucru, și-a pus copilul de 7-8 de vreo cinci săptămâni jos pe pământ. După un timp oarecând copilul începuse să plângă, dar mama n'a băgat de seamă. Mai târziu, când se duse la copil, îl află sârmanul copleșit de miile de furnici. Peste câteva ciasuri mititelul își dete sufletul în brațele mamei.

Ruperea stindardului roșu-alb-verde. Din Fiume se anunță, că în 18 și 19 l. c. o mare mulțime de popor a demonstrat în contra stindardului maghiar, ce era arborat pe unul din vapoarele societății de navigație ungaro-croate. Steagul a fost luat jos, rupt și călcat în picioare. Guvernatorul orașului Fiume a pornit strict cercetare.

De ale înfrățitorilor. Zilele aceste s'a inaugurat o nouă sinagogă în Brașov. Foile maghiare cu bucurie amintesc »marea« solemnitate, la care a luat parte comitele-suprem, presidentul tribunalului, autorități civile și militare. Reuniunea maghiară de cântări a cântat osanale întru preamărirea bagseamă e evreismului. Ce să le faci oamenilor? Urechii au și nu aud, ochii au și nu văd. Pierirea din ei o să le vină.

Cununie. Dl Augustin A. Dima și Dumitroaie Mărioară Dima se vor cununa Joi, în 29 August a. c., în biserica gr.-or. din Hunedoara.

Esposiție în Sighet. Măne, în 25 l. c. se deschide în Sighet o esposiție industrială. La deschidere e invitat și Metropolitul Mihályi. Precum aflăm, Metropolitul, însoțit de canonicul Dr. Marcu a și plecat la Marmăția.

Comitetul macedonean a ales de president pe profesorul Mihailowski și vicepresident pe generalul Zonceff.

Știri mărunte. La granița rusească, lângă Borken, pe teritor rus, doi Jidani au fost pușcați de sentinela. — Direcția căilor ferate ungare anunță, că carantina dela Hebitsevo și desinfectarea dela stațiunea dela Tsalde, impusă călătorilor din Constantinopol din pricina ciumei s'a sistat. Trenurile vor circula deci neîntrerupt după planul dela 1 Mai.

O telegramă din New-York anunță catastrofa vaporului City Golconda pe râul Chio. 17 călători între cari 10 femei s'au înecat.

La manevrele de artilerie, ținute între Trezany și Iborov, lângă comuna Konjuhi, a explodat un glonț-grapnell. Doi suboficieri au murit, un sublocotenent și șese soldați sunt grav răniți. Manevrele se țin sub comanda prințului Windischgrätz și comandantului de corp Friedler.

Din Bruxella se anunță, că Ny-sene, exministrii lucrărilor publice, s'a sinucis alaltăieri, trăgându-și un glonț în cap. Se zice că chestii familiare l'au determinat.

Vieața socială.

Producțiune teatrală în Șeica-mare.

Tinerimea studioasă din Șeica-mare și jur aranjează o producțiune teatrală împreună cu dans, Mercuri, în 28 August v. 1901 (Sfântă Mărie), în curtea școlii române, ear' la casa de timp nefavorabil în sala școlii. Începutul la 8 ore precis. Prețul de intrare: de persoană 1 cor., de familie 2 cor. Venitul e destinat în favorul școlii din loc.

Programa: 1. »Trecuți valse«, cor mixt (4 voci), de I. Mureșan. — 2. »Pe lângă boi«, poezie de Coșbuc, declamată de d-șoara A. Cergovean. — 3. »Idil la țeară«, comedie localizată de Maria Baiulescu. — 4. »Ion la fîntînă«, anecdotă de Th. D. Speranță, declamată de dl I. Tudor. — 5. »Spusu-mi-a frunza de viie«, cor mixt (4 voci), de I. Mureșan. După producțiune urmează dans.

Petrecerea meseriașilor din Alba-Iulia.

Reuniunea meseriașilor și econo-milor români din Alba-Iulia invită la petrecerea de vară, ce se va țină în 28 August 1901 st. n. (în ziua de Sfântă Mărie), în grădina poporală (grădina

popilor) din loc. Venitul curat e destinat pentru nou înființarea reuniune a sodalilor. Începutul la 7 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 cor., de 3 persoane 2 cor. 40 bani, dela 3 persoane în sus 3 cor. Petrecerea se va țină dhar și pe timp nefavorabil. Dr. Alexandru Fodor, pres. reuniunii; Iuliu Roșca, secretar; Ioan Anghel, cassar. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita ziaristice.

Petrecere în Mureș-Uioara.

Tinerimea română din M. Uioara și jur invită la petrecerea de vară, ce se va aranja în 28 August n., în sala »Hotelului central« din M. Uioara. Venitul curat e destinat în folosul bisericii gr.-cat. din Uioara-superioară. Începutul la 7¹/₂ ore seara. Prețul de intrare: persoană 1 coroană 60 bani; familia de 3 membri 3 coroane; de mai mulți 4 coroane. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

La petrecerea de vară aranjată de tinerimea studioasă din Capolnoc-Mănăstior și jur, în 28 Iulie a. c., au intrat de tot 240 cor. 40 bani, din cari subtrăgându-se speșele în suma de 168 cor. 99 bani rezultă un venit curat de 71 cor. 41 bani, care sumă s'a alăturat la fondul înființândi casine română, așezat spre fructificare la banca »Riureana« din loc sub nr. dep. 3.

Cu ocaziunea petrecerii au suprasolvit următorii domni: Teofil Grigorescu 2 cor.; Sigismund Lengyel 1 cor.; Ilariu Boț 1 cor.; Petru Bell, 2 cor.; Tănase Lupan 1 cor.; I. Covaci 2 cor.; Isidor Hangea 1 cor.; Vasiliu Timbuș 2 cor.; Valeriu Colceriu 2 cor.

Fără a participa la petrecere au binevoit a contribui răscumpărându-și invitațiile următorii domni: Dr. V. Cupșe, avocat 50 cor.; Ioan Ch. Dragomir, protopop 4 cor.; Vasiliu Bene, notar 4 cor.; Augustin Pop, avocat 4 cor.; Demetriu Dragoș, preot 2 cor.

Comitetul aranjator exprimă pe această cale marinarilor contribuitori cea mai profundă mulțumită.

Încât atinge partea morală, putem constata cu bucurie, că această petrecere a obținut un rezultat strălucit. Încă dela început se putea ceti pe fețele tuturor o bucurie și însuflețire deosebită, ear' când precis la 12 ore s'au prezentat călătorii în pitorescul lor costum național însuflețirea a ajuns la culme.

Jocurile: »Călușurile«, »Bătuta« și »Hora« au fost foarte bine executate tinerimea dănsătoare aplaudată, ear' vătavul Desideriu Filepp, student medicinist pe lângă multe felicitări a fost surprins din partea damelor și prin un frumos buchet de flori.

Sub decursul acestor jocuri publicul a fost foarte emoționat, pe fețele multora se vedeau chiar lacrimi de bucurie, ear' un distins frunteș național de-ai noștri s'a exprimat astfel: »Și s'a mai îndrăznească încă a afirma, că va pieri cândva Românul...!«

Altcum toată petrecerea a avut un caracter pur românesc lipsind cu des-virșire atât ciardașul și ori-ce conversație străină, cât și adoratorii acestora, ear' ea s'a ținut numai la răsaritul soarelui, când apoi am părăsit cu toții locul de joc ducând cu noi o mulțime de suvenir și impresii plăcute.

Capolnoc-Mănăstior, 6 Aug. 1901.

Teodor Medan,
secretarul com. aranjator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Cariera militară.

Medicii veterinari.

În nici o carieră n'avem așa puțini oameni de specialitate, ca la această, ceea-ce de altminterlea este în contradicție cu ocupațiunea poporului nostru, eminentă agricolă și ca atare cultivator de animale; prin urmare noi Români ar trebui să avem din sinul nostru mai mulți veterinari. O țeară agricolă numai atunci are viitor, când poporul se pricepe la prăsierea rațională a animalelor, prin urmare noi trebuie să ne năsim în proporțiune cu prăsi-torii de vite să avem și veterinari în număr recerut, atât în breasla civilă, cât și în cea militară.

Cu această ocaziune voesc a enumera modalitățile, după care pot să-și câștige tinerii noștri cunoștințele necesare de specialitate, pe baza cărora pot fi denumiți ca veterinari militari în armata comună.

Întregirea veterinariilor militare se întâmplă prin numirea faurilor militari (Kurschmiede) provăzuți cu diplomă veterinară de subveterinar militar și prin trecerea celor din rezervă în stare activă

Diploma veterinară se câștigă după absolvarea cursului veterinar dela institutul veterinar militar din Viena, sau a academiei veterinare din Budapesta, unde trebuie să se depună esamenele cerute.

Cei-ce intenționează a fi primiți ca frecutanți în cursul veterinar, au să probeze: că nu au trecut peste etatea de 30 ani, au o conduită foarte bună, că sunt necăsătoriți, au absolvat 6 clase ale unei școale medice (gimnasiu, școală reală, civilă), sau în lipsa acestora să se supună unui esamen de primire, ear' în fine să se oblige prin un revers, că servesc activ pentru fiecare an petrecut în cursul veterinar câte un an peste obligămintul regulat de serviciu.

Pentru primirea la institutul veterinar militar din Viena este de lipsă cunoștința deplină a limbii germane, ear' în academia veterinară din Budapesta este de lipsă cunoștința deplină a limbii maghiare. Faurii veterinari ai armatei comune, cari voesc a frecuenta academia veterinară din Budapesta, încă au să cunoască limba germană în cea măsură, care se recere la serviciul de veterinar militar. După absolvirea cursului veterinar și după depunerea esamenelor, frecutanții capătă diplomă de veterinar, când apoi sunt numiți sub-veterinari.

Subveterinarii avanzează la rang de veterinar, ear' acestia la cel de veterinar superior. Voluntarii de un an se denumesc după depunerea esamenului de subveterinari în rezervă.

Veterinarii militari pe lângă obligămintele regulate se pot întrebuința și ca docenți în școalele oficeresci pentru ipologie, ear' în școalele suboficerilor pentru instruirea în potocirea practică.

Reghinanul.

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —	40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu	40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	40
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . .	30
Catedrala din Blaj	60
Conferența națională dela 1894 . .	3
Românii la Debrețin	60

Geometrie elementară pentru cl. II. și III. secundară, de Bogdan G. Ionereu, 2 broșuri. București, 1901.

»Cultura cânepii și a inului«, de V. S. Moga. București, 1901.

O carte bună.

În editura W. Krafft în Sibiu a apărut »Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români«, de învățătorul P. Conda. Prețul de boltă e de cor. 3.50 Se poate procura dela toate librăriile.

Cauza nemulțumirii și conflictului, ce adesea se ivește între învățător și autoritățile școlare, în cele mai multe cazuri nu e alta decât necunoașterea drepturilor și datorințelor, — atât din partea învățătorilor, cât și a autorităților școlare. Învățătorii mai vechi se mai știu orienta în unele afaceri pe baza experienței, cei noi sunt aproape cu totul neorientați asupra datorințelor, și mai ales asupra drepturilor, ce le compet. Cartea domnului Conda e menită a pune capăt acestor triste stări de lucruri, dând îndigetiunile cele mai de lipsă în toate afacerile ce privesc pe învățători, pe școlile școl. și pe inspectori de școale confesionale.

Recomandăm această carte tuturor învățătorilor conștii de chemarea lor, căci ea nu e iertat să lipsească de pe masa nici învățător.

»Țiganiada« sau »Alexandria ai țiganească«, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vreo 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiscusitul Ioan Budaș Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înfrâșe întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Brașov. Prețul 45 cor.

In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele aceste, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barițiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la jubileul de 80 ani al lui Barițiu), S. Bărnufiu, I. Butean, N. Corcheș (învingătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Micaș, Vasile Moldovan, Andrei Mureșan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șuluțiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sunt două ad-nexe, ce cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sunt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: *Iancu și Vasváry*, cuprinzând descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni-se prezintă foarte dragă și atrăgătoare. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela mormânt la mormânt, scoțând în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră și costă 1 coroană. (Pentru România 1 leu 20 bani).

Manual de stilistică pentru cl. IV. gimn. prepar., școale super. de fete ș. a., precum și pentru privați, de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 2 cor. 60 bani, și

Stilistica practică sau regulile și exemple pentru tot felul de epistole, petiții, acte și documente de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 80 bani.

Ceea-ce ridică îndeosebi valoarea manualului sunt împărțirea metodică, priceperea de dascăl încărunit în munca pe terenul acesta dovedită cu acest privilegiu și exemple luate tot din scrierilor noștri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnaziile noastre, o nouă dovadă, că apariția ei a satisfăcut dela început o necesitate adânc simțită.

Romanțe și cântece de Heine.

Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Prețul 2 lei.

Dicționar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archidiecean primul fascicul din »Dicționar mitologic«, conținător de diferite nume de persoane și lucruri din vechea mitologie greacă și latină. Fasciculul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dicționar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cor.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

Poezii de Maria Cunțan. Orăștie, 1901.

»Băncile de emistune și circulațiune monetară«, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura »Nouei Reviste Române«. Prețul 1 leu 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 23 August n. 1901.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Br. Ehrenberg, administrator din Petroseni; Essigmann, revizor de compt din Zombor; Szász, protopreot din Aiud; Singer, inginer din Bieleț; Somogyi, agent din Cluj; Ionescu cu soția, sublocotenent din Craiova; Nicola din Timișoara, Christescu, Florian, din Caracal, Graepel din Craiova, d-na Joel din Budapesta, privatieri; C. Ebergenyi din Turda, G. Ebergenyi din Covasna, Winkler din Abrud-sat, oficiali; Littmann din București, Kluge din Arad, Oblath, Burschik, Rosner, Steiner, din Budapesta, Bettelheim din Viena, comercianți.

Hotel »Neurhrer«: Zsiska, comerciant din Aiud; Georgevich, pleban din Cînu-mare; Strimbean, Belasca, privatieri din Craiova.

Hotel »Moltzer«: Chejan din Vărdolova, Opreșanu din Călimănești, Tzoncates din Carabia, Popescu din Căneni, Avramescu cu soția din Rimnic, oficiali; Negrescu din Brăila, Hansknecht din Roman, comercianți; Maciem, din Ighiu; Bărbat din Șercaia, preoți: David, director școlar din Sebeșul-săseș; Josef, voiajor din Budapesta; Savicki, student din Varșovia; Walser, cond. de locomot. din Turnu-Severin; Grüner, forestier din Șimand.

Hotel »Habermann«: Crăciun, proprietar din Doștat.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baitea. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un esalcent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătretii e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 80 bani și flacon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
 Noerichin: la farmacia August Binder.
 Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler com. R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.
 Bran: la Alexă Citu, comerciant.
 Rijnov: la Ioan Lutsch, comerciant.
 Sânt-Miclăș: la frații Văkăr.
 Mediaș: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.
 Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, comer. J. Baumann și Mich. Gündisch.
 Agărbiciu: la oom. Joh. Schuller.
 Avrig: la farm. Sebes.
 Făgăraș: la comerc. J. János.
 Seliște: la farm. Dumitru Banciu.
 Agnita: la com. Mich. Lang.
 Șeica-mare: la farm. Binder.
 Aind: la farm. Papp.
 Câmpeni: la farm. Binder.
 Ofenbaia: la farm. Schmidt.
 Odorheiu-leșeniș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farcădi Károly, Mathé János Gergely János și Q. Sterba.

Depositor principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlg. Post-Colli franco cu 30% rabat. Lădița și ambalajul gratis.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stăruului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jackii și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colecător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Toin legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legendă populară din gura Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Jarník. Un exemplar cu 80 bani.
15. Viad și Cătrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tăruului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genyay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndărăș. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novela californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătoroarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetăți. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fantaziile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Meliș. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Isidul. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulca. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghisler. Un exemplar 24 bani.
41. Posaclul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei fedori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pănuraru. Poveste de Nicolae Trăbăntu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Cărgăliu. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenov. Tradusă din limba rusă de Enes Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Cântec de bătrânețe“. Din culegerile lui I. Pop Reteganu. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poștă tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voeste să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apărut în curinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primăria amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Nr. 1595/901.

270 1—2

Publicațiune.

În 20 Octomvrie a. c. la 10 ore a. m., se va esarândă dreptul de vânat pe teritoriul comunei Gurariului, în o estensiune de 16.267 jugere catastrale pe restimp de 6 eventual 12 ani, începând cu 1 Ianuarie 1902, pe lângă condițiunile statorite, ce se pot vedea ori-când în cancelaria comunală din Gurariului în orele oficioase.

Licitațiunea va fi verbală și oferte nu se primesc.

Prețul strigării e 400 coroane și fiecare licitant are a depune ca vadiu 40 coroane, care vadiu se va întregi prin plusoferent la 200 coroane și se va computa numai în anul ultim de arândă.

Fiind comuna silită a edifica o nouă casă pentru pădurari la munte, se pune arândatorului în perspectivă folosința caselor pentru pădurari, existente în muntele „Măgura“, cu 3 odăi și una pivniță, care se poate folosi și ca grajd.

Primăria comunală.

Ioan Ivan,
notar com.Ioan Stoică,
primar.

Sz. 2663/1901.

268 2—2

Faeladási hirdetmény.

Alsópán község eladja a „Dealu mare“ nevű községi erdőresz 514¹⁰/₁₀ kat. holdnyi részén termelhető 2133 m.³ mü-és 3450 m.³ tűzi tölgyfennnyiséget Alsópán község irodájában 1901. évi szeptember hó 1-én d. u. 2 órákor tartandó nyilvános árverés utján.

Kikiáltási ár 15.432 Korona.

Bánatpénz: 1543 Korona.

Írásbeli zárt ajánlatok melyek az előirt bánatpénz és 1 Korona helyjeggyel ellátandók, a szóbeli árverezés megkezdéséig elfogadhatnak.

A részletes feltételek az alulírottak hivatali helyiségében és a községi elöljáróság irodájában a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szászsebes, 1901. augusztus hó 20-án.

A járási főszolgabíró helyett:

Hentes János,
szolgabíró.

Nr. 1026/901.

269 1—8

Publicațiune.

Comuna Boița esarândeză prin licitațiune publică, ce se va ține în cancelaria comunală la 1 Septemvrie n. a. o., la 2 ore p. m., casele sale de cărmă, adică, casa de cărmă din comună nr. 52 și casa de cărmă din Turnu-roșu (Lăzăret) pe un period de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1902 până în 31 Decemvrie 1904.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală.

Boița, 19 August n. 1901.

Primăria comunală.

Avis.

2—3 studenți români gr-cat. se primesc dela 1 Septemvrie la provisiune întreagă cu preț moderat. Supravvedere corectă. A se adresa la Radu Cupariu, prof. gimn. în Beiuș.

271 1—3

De vânzare

respectiv esarândare.

O proprietate în estens. de 42 jug. catastr. în 2 masse, cu drept liber de pășunat și pădure, pe teritoriul comunei Cetatea-de-baltă, în cottul Tărnava-mică. În comună (strada principală), înăpări de 1 jug. 250⁰ cu casă cu 3 încăperi, de cără stradă ușă de prăvălie, grânar cu celar și grajd, toate de peatră acoperite cu țiglă. Gară, telegraf, telefon și poștă în loc, peste an 6 țiguri de țeară și dela 15 Septemvrie n. c. țig de septemână. Reflectanții sunt rugați a se adresa către dl

252 5—5

Nicolae Cucuț,
paroch, Maros-Bogát.

Damă singură,

văduvă de funcționar,
primește elevi pe lângă îngrijire conștiențioasă.

262 2—3

Informațiuni acasă, strada
Gusteritei nr. 2 în etagiu.

Spirt de oțet

în calitate recunoscută de foarte bună, suferă 3 ape, foarte potrivit pentru înăcrirea crastaveților, de o aromă plăcută în mâncări, se capătă cu prețul de 10 cr. litra la singurul producător pentru comitatul Sibiuului 282 5—10.

Frideric Messe,

fabrică de spirt de oțet în Sibiu, piața Fingerling nr. 9
(Sub treptele porcarilor).

Revânzătorii capătă rabatul corăspunzător. — Comande din afară se efectuează iute.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nci nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea!“

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ
(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revântă — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoil	—30
Costan T., Aur, novă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitate, studiu	—40
Repririre din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poștă tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.